

Direcció, administració, publicitat i vendes:
Av. del Baró de Càrcer, 37, 1r. 1a. 46001-València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 534 569.
Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.
Redacció de Palma: Almudaina, 8 entresòl-dreta.
07001-Palma de Mallorca.
Telèfon i Fax: 971 720 763.
Adreça Internet:
<http://www.eltemps.cat>
Correu electrònic: eltemps@eltemps.net
Subscripcions: 902 131 025.

Edita: Edicions del País Valencià, SA.
Editor: Eliseu Climent.

Assessor editorial: Salvador Cot.
Coordinació: Jaume Monzó.
Cap de redacció: Enric Rimbau.
Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Jesús Prats (*fotografia*) i Rosa Serrano (*documentació*).
Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera, Lluís
Bonada, Xevi Camprubí, Àlex Milian i Gemma Morales
(*secretària de redacció*).

Redacció de Palma: Miquel Payeras.
Producció: Josep Agustí i Laia Carreras (*correcció lin-
güística*), Miquel Benítez (*escàner i portada*), Vanessa
Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Àlvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyís, Salvador Cardús, Muriel Casals, Agustí
Colomines, Martí Domínguez, Xavier Duran, Fabià
Estapé, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Josep Fontana,
Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S. Jardí, Alfons
Llorenç, Glòria Marcos, Joan Marí, Pere Martí, Ricard
Mas, Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, J. J.
Pérez Benlloch, Marta Pessarrodona, Pilar Rahola,
Josep Ramoneda, Ferran Sàez Mateu, Joan de Sagarra,
Sebastià Serrano, Mònica Terribas, Josep Maria
Terricabras, Ramon Tremosa, Eva Vila, Vicenç
Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Ferran Casas (*Madrid*), Macià
Claramunt (*Castelló*), Míriam Díez (*Roma*), Joan Lluís
Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla (*Rabat*), Pere Habet
(*Catalunya Nord*), Victòria Jiménez (*Londres*), Carles
Marqués (*Menorca*), Octavi Martí (*París*), Anna Sàez
(*Lleida*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Marc Segalès
(*Andorra*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Albert Balanzà, Vicenç Batalla, Oriol Bohigas, Miquel
Calvet, Violeta Camarasa, Laia Campos, Alexandre
Carbó, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent,
Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí
Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia
Esbert, Joan Esculies, Enric Faura, Laia Fernández,
Anna Ferrer, Jordi Finestres, David Garrido, Roser
Gasol, Jordi Giménez, Salva Giménez, Pere Gimferrer,
Paco Gisbert, Dani Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila,
Jordi Llaonart (*Kuwait*), Maite Insa, Josep Enric Llebot,
Joan M. Oleaque, Pelai Pagés, Aida Palau, Montse
Palau, Toni Payà, Juli Peretó, Carles Pont, Paula Reig,
Marià Sánchez, Lali Sandiumenge (*el Caire*), Jordi
Sebastià, Màrius Serra, Cristina Simon, Eva Tarragona,
Jordi Tejel, Violeta Tena, Sergi Vicente (*Pequín*)

Traductors: David Egea (*alemany*), Yolanda Girao (*ita-
lià*), Maite Insa (*anglès i francès*).

Col·laboradors gràfics: Agencia Efe, Tina Bagué, Joan
Celià, Fer, Rafa Gil, José Luis Iniesta, Vicente A.
Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala, Jordi Play.

Disseny: Vanessa Prieto.
Disseny capçalera: Enric Satué.
Foto portada: Efe - EL TEMPS.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).
Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido, Josep Soler i Eva
Hernández (Barcelona). Tel.: 932 384 262. Margalida
Mateu (Palma). Tel.: 971 720 763
Subscripcions: Quica Sena.
Administració: Susanna Alacreu, Assumpció Palau i
Pilar Martí.

Fotomecànica i impressió: Signo Gráfico S.L.
Alboraia (Horta).
Dipòsit legal: V-853-1984.

Preu a la Catalunya Nord: 3,04 euros.
(S'hi inclouen les despeses de transport)

*Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap mitjà,
ja siga mecànic, fotoquímica, electroòptica, magnètica, de fotocòpia,
o qualsevol altre, sense permís de l'editor.*

La maniobra, de nou

El PSC ha repetit l'operació i ha tornat a rellevar l'alcalde de Barcelona abans que s'acabara el mandat. És una maniobra amb patent política dels socialistes catalans, que s'ha utilitzat amb molta freqüència i que s'ajusta perfectament a la legalitat. En aquest sentit, res a dir.

Però, com se sol dir, legal no vol dir legítim. El mateix Jordi Hereu, des del moment que va ser designat pel seu partit, va reconèixer que l'únic que li falta és ser conegut pels ciutadans als quals va a fer d'alcalde des de bastant abans de passar per les urnes com a cap de cartell. I ara la prioritat principal que s'imposa és la de fer que la seua cara i el seu discurs aconseguen fer forat demoscòpic entre els electors barcelonins. És a dir, que, en gran mesura, el PSC ha aconseguit beneficiar-se d'una gran campanya publicitària en favor del seu candidat: quan arribaran les eleccions, els ciutadans de Barcelona ja farà bastants mesos que associen Jordi Hereu a un paper institucional tan destacat com és el de dirigir la casa gran del cap i casal.

Aquesta maniobra, reiterada en dotzenes d'ajuntaments, ha donat uns fruits innegables i ha contribuït de manera destacada a fer que un 70 per cent dels ciutadans del Principat estiguin governats per un alcalde del PSC, malgrat que els percentatges de suport electoral que tenen els socialistes catalans són, com és obvi, molt inferiors a aquesta xifra. A més, en moltes ocasions, com és el cas de l'Ajuntament de Barcelona, el PSC porta gairebé trenta anys dirigint, de manera ininterrompuda, les corporacions municipals més importants sense que, fins ara, haja trobat una competència electoral que pugui posar en qüestió una hegemonia d'aquestes dimensions.

Cal dir, però, que és necessari que els ajuntaments del Principat deixen de ser considerats patrimoni gairebé exclusiu del PSC. I a això ha de contribuir l'oposició, com és el seu mandat, però també els aliats dels socialistes, bàsicament Esquerra i ICV. No és comprensible que aquests dos partits hagen facilitat de manera del tot acrítica el recanvi de Joan Clos per Jordi Hereu sense ni tan sols posar en qüestió les funcions del cartipàs municipal de Barcelona. Imma Mayol, però sobretot Jordi Portabella, han tingut un paper absolutament subaltern en un tema tan decisiu com és la substitució d'un alcalde votat per la ciutadania per un candidat que ni tan sols és conegut pels que van votar Joan Clos fa poc més de tres anys. En aquest sentit, és previsible que les pròximes eleccions municipals es plantegen en uns altres paràmetres menys patrimonialistes.

Als nostres lectors

En poques setmanes, al territori on abans hi havia hagut un oasi, han caigut el president de la Generalitat i l'alcalde de Barcelona. L'un per jubilació forçosa i l'altre per elevació a ministre del gabinet Zapatero. Tot aquest enrenou ha estat pensat, decidit i executat per un petit nucli de dirigents del PSC, els que encapçalen el que s'ha anomenat "aparell" del partit. Però el procés no ha fet més que començar i no estarà lliure de tensions. Ni de bon tros. La prova són les declaracions que publiquem aquesta setmana de l'alcaldesa de Sant Boi de Llobregat, Montserrat Gibert, en què crítica precisament aquesta mena de procediments a l'interior del PSC. L'entrevista la signa Gemma Aguilera i val la pena llegir-la.

Salvador Cot